

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Sylvie Šiškeové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ing. E. H.**, zastoupeného JUDr. Lucií Madleňákovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Nádražní 381/9, Mohelnice, proti žalovanému: **Magistrát města Karviné**, se sídlem Fryštátská 72/1, Karviná, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2022, č. j. 25 A 233/2021 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Zásah měl spočívat v tom, že žalovaný nezačal řízení o odstranění stavby na pozemku sousedícím se žalobcovým pozemkem.

[2] V průběhu řízení vzal žalobce svůj návrh zpět a uvedl, že žalovaný v mezidobí řízení o odstranění stavby zahájil. Tuto skutečnost soudu potvrdil i žalovaný.

[3] Usnesením ze dne 30. 3. 2022, č. j. 25 A 233/2021 - 27, krajský soud řízení o žalobě zastavil a stanovil žalovanému povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení, neboť ke zpětvzetí žaloby došlo z důvodu pozdějšího chování žalovaného.

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Nesouhlasí s tím, že ke zpětvzetí žaloby došlo pro jeho pozdější chování. Ze stejného důvodu se stěžovatel domnívá, že nebyl důvod přiznat žalobci náhradu nákladů řízení před krajským soudem.

[5] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na to, že skutečnost, že dotčené řízení nebylo při podání žaloby zahájeno, potvrdil krajskému soudu i sám stěžovatel. Rozhodnutí krajského soudu je tedy zákonné a správné. Žalobce soudu zaslal ještě doplnění svého vyjádření, v němž popsal některé aspekty probíhajícího řízení o odstranění stavby.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Dospěl však k závěru, že stěžovatel není osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti a jeho kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením odmítne návrh, jestliže *byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou*; podle písm. d) téhož ustanovení pak odmítne i návrh, který *je podle tohoto zákona nepřijatelný*. To platí přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti (§ 120 s. ř. s.).

[8] Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost *opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“)* domáhá zrušení takového rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále uvedeno jinak.

[9] Nepřípustná může být v souladu s § 104 odst. 2 s. ř. s. mj. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení.

[10] Otázkou přípustnosti kasační stížnosti v závislosti na výsledku předchozího řízení a osobě stěžovatele se zabýval rozšířený senát. V usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 - 52, č. 4024/2020 Sb. NSS, dospěl k závěru, že kasační stížnost může podat pouze osoba, které byla rozhodnutím soudu způsobena relevantní újma. K této otázce mimo jiné uvedl (důraz přidán): „Relevantní újmu však nelze sledovat ani v případě, kdy žaloba sice není zamítnuta (pro žalovaného obecně nepřiznivější možný výsledek každého soudního sporu), ale soudní řízení je skončeno jinak, aniž by žalobě bylo, byť jen z malé části, vyhověno. Takovými rozhodnutími jsou v soudním řízení správním typicky usnesení o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení.“ Dále k tomu rozšířený senát uvedl: „Relevantní újmu je totiž v každém případě nutno posuzovat ve vztahu k věci samé. Újma tedy nemůže spočívat např. jen v prodloužení řízení (viz výše), ale ani, jak poukazuje stěžovatel a předkládající senát, v rozhodnutí o nákladech řízení. Takové rozhodnutí je akcesorickým výrokem soudu, který nelze napadnout samostatnou kasační stížností (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Rozšířený senát sice (v již citované věci KOPPA) přisvědčil přípustnosti kasační námítky proti výroku rozhodnutí krajského soudu např. o náhradě nákladů řízení, podané souběžně s alespoň jednou kasační námítkou směřující proti rozhodnutí v meritu věci, přípustnost napadení výroku o nákladech řízení však podmínil přípustností alespoň jedné meritorní námítky.“

[11] Rozšířený senát uzavřel, že je-li zjevné, že řízení o žalobě nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji, a to ani v případě úspěšnosti kasační stížnosti, je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[12] Stěžovatel sice vyjadřuje nesouhlas i s výrokem o zastavení řízení o žalobě, nicméně důsledky, které napadenému usnesení přičítá, pramení z výroku, jímž soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení. Na projednávanou věc se tak uplatní závěry citovaného usnesení rozšířeného senátu.

[13] V projednávané věci je zjevné, že řízení o žalobě nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji, a to ani v případě úspěšnosti kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu